

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.7.2020 r.
COM(2020) 314 final

2020/0148 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie
opodatkowania**

{SEC(2020) 271 final} - {SWD(2020) 129 final} - {SWD(2020) 130 final} -
{SWD(2020) 131 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Sprawiedliwe opodatkowanie jest jednym z głównych fundamentów europejskiej społecznej gospodarki rynkowej i jednym z najważniejszych filarów zaangażowania Komisji w działania na rzecz „gospodarki, która służy ludziom”¹. Sprzyja ono sprawiedliwości społecznej i równym szansom w UE. Sprawiedliwy system podatkowy powinien opierać się na przepisach podatkowych, które zapewniają, aby wszyscy płacili przypadające na nich obciążenia, a jednocześnie ułatwiają podatnikom – zarówno przedsiębiorstwom, jak i obywatelom – przestrzeganie przepisów. Sprawiedliwe i skuteczne opodatkowanie ma zasadnicze znaczenie dla zabezpieczenia wystarczających przychodów na inwestycje publiczne w ludzi i infrastrukturę, a jednocześnie tworzy w ramach jednolitego rynku otoczenie biznesowe, w którym mogą prosperować innowacyjne przedsiębiorstwa.

Pandemia COVID-19 sprawia, że potrzeba ochrony finansów publicznych i ograniczenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii staje się jeszcze pilniejsza. Państwa członkowskie będą potrzebowały odpowiednich dochodów podatkowych, aby sfinansować swoje intensywne działania mające złagodzić negatywny wpływ środków walki z pandemią COVID-19 na gospodarkę, a jednocześnie zapewnić, by najbardziej wrażliwe grupy nie ponosiły obciążeń związanych z podwyższeniem tych dochodów. Zapewnienie sprawiedliwości podatkowej przez zapobieganie oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania stało się ważniejsze niż kiedykolwiek dotąd. W tym kontekście zasadnicze znaczenie w walce z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania w Unii ma wzmocnienie współpracy administracyjnej i wymiany informacji. Jak podkreślono w komunikacie Komisji pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację”², aby zagwarantować, że w centrum uwagi w procesie odbudowy znajdzie się solidarność i sprawiedliwość, Komisja będzie intensywniej działać w obszarze zwalczania oszustw podatkowych. Pomoże to państwom członkowskim generować dochody podatkowe niezbędne do reagowania na poważne wyzwania związane z obecnym kryzysem.

Niniejszy wniosek ustawodawczy jest częścią pakietu na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę UE, który obejmuje komunikat w sprawie planu działania przedstawiającego szereg przyszłych inicjatyw na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą³, a także komunikat Komisji w sprawie dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych w UE i poza jej granicami⁴, w którym omówione zostaną postępy poczynione w zakresie poprawy dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych w UE, a także poza jej granicami, i zaproponowane zostaną obszary wymagające usprawnień.

W ostatnich latach działania UE koncentrowały się na zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania oraz na zwiększaniu przejrzystości. Mimo że wprowadzono znaczące usprawnienia, w szczególności w dziedzinie

¹ Komisja Europejska, Wytoczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej (2019–2024), Unia, która mierzy wyżej, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_pl.pdf

² COM(2020) 456 final.

³ COM(2020) 312 final.

⁴ COM(2020) 313 final.

wymiany informacji, ocena⁵ stosowania dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania⁶ pokazała, że wciąż konieczna jest poprawa istniejących przepisów odnoszących się do wszystkich form wymiany informacji i współpracy administracyjnej. Wśród najbardziej problematycznych elementów ram prawnych ze względu na ich niejasność znalazły się w szczególności pojęcia przewidywalnego znaczenia i wniosków o udzielenie informacji dla grupy podatników.

Ocena wykazała również, że w niektórych systemach krajowych brakuje podstawy prawnej dla stosowania kontroli jednoczesnych i zezwalania na obecność urzędników jednego państwa członkowskiego podczas dochodzenia w innym państwie członkowskim, co obecnie uniemożliwia skuteczne stosowanie tych przepisów. Kwestię tę omówiono bardziej szczegółowo w sprawozdaniu Wspólnego Forum ds. Cen Transferowych z 2018 r. dotyczącym kontroli ustalania cen transferowych w UE⁷. W sprawozdaniu wykorzystano istniejącą praktykę państw członkowskich polegającą na zwracaniu uwagi na obecne niedociągnięcia i proponowaniu możliwych usprawnień w zakresie stosowania kontroli ustalania cen transferowych w co najmniej dwóch państwach członkowskich. W sprawozdaniu zalecono przyjęcie skoordynowanego podejścia do kontroli ustalania cen transferowych, które przyczyniłoby się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego na dwóch frontach: zapewniłoby administracjom podatkowym przejrzyste i skuteczne narzędzie ułatwiające przyznawanie praw do opodatkowania, a także zapobiegałoby podwójnemu opodatkowaniu i podwójnemu nieopodatkowaniu.

Istnieje zatem wyraźna potrzeba poprawy istniejących ram wymiany informacji i współpracy administracyjnej w UE. Na początku swojej kadencji przewodnicząca Komisji podkreśliła potrzebę zbadania, w jaki sposób można poprawić współpracę między organami krajowymi⁸. Poprawa istniejących ram wymiany informacji i współpracy administracyjnej w UE odgrywa pierwszoplanową rolę.

Aby sprostać wyzwaniom związanym z transformacją cyfrową gospodarki i pomóc administracjom podatkowym w lepszym i skuteczniejszym pobieraniu podatków oraz dotrzymywaniu kroku nowym zmianom, oprócz wzmocnienia istniejących przepisów w UE konieczne jest rozszerzenie współpracy administracyjnej na nowe obszary. Cechy gospodarki opartej na platformach cyfrowych bardzo utrudniają organom podatkowym śledzenie i wykrywanie zdarzeń podatkowych. Problem ten nasila się w szczególności, gdy takie transakcje zawierane są za pośrednictwem operatorów platform cyfrowych mających siedzibę w innej jurysdykcji. Brak sprawozdawczości w zakresie dochodów uzyskiwanych przez sprzedawców z tytułu świadczenia usług lub sprzedaży towarów za pośrednictwem platform cyfrowych prowadzi do niedoboru dochodów podatkowych państw członkowskich. Daje to również sprzedawcom przewagę nad tymi, którzy nie są aktywni na platformach cyfrowych. Jeżeli ta luka regulacyjna nie zostanie wyeliminowana, nie będzie można zapewnić osiągnięcia celu, jakim jest sprawiedliwe opodatkowanie.

⁵ Komisja Europejska, dokument roboczy służb Komisji, Ocena dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, SWD(2019) 328 final.

⁶ Dyrektywa Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁷ Wspólne Forum UE ds. Cen Transferowych, Skoordynowane podejście do kontroli ustalania cen transferowych w UE, JTPF/013/2018/EN, październik 2018 r.

⁸ Pismo określające zadania skierowane do komisarza do spraw gospodarki Paola Gentiloniego przez przewodniczącą Komisji Europejskiej Ursulę von der Leyen, 10 września 2019 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane przepisy dotyczą szerokiego priorytetu politycznego w zakresie przejrzystości opodatkowania, co jest warunkiem wstępnym skutecznej walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania. W ostatnich latach państwa członkowskie UE uzgodniły szereg instrumentów legislacyjnych w dziedzinie przejrzystości, w ramach których krajowe organy podatkowe muszą ściśle współpracować w zakresie wymiany informacji. Dyrektywa Rady 2011/16/UE zastąpiła dyrektywę Rady 77/799/EWG i zapoczątkowała wzmocnioną współpracę administracyjną między unijnymi organami podatkowymi. Ustanowiono w niej przydatne narzędzia zapewniające lepszą współpracę w następujących dziedzinach:

- 1) wymiana informacji na wniosek;
- 2) wymiana spontaniczna;
- 3) wymiana automatyczna w ramach wyczerpujących wykazów pól (np. dochody z zatrudnienia; wynagrodzenia dyrektorów; produkty ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi dyrektywami; świadczenia emerytalne i rentowe; własność nieruchomości i dochody z tego tytułu);
- 4) udział zagranicznych urzędników w postępowaniach administracyjnych;
- 5) kontrole jednoczesne; oraz
- 6) doręczanie decyzji podatkowych innym organom podatkowym.

Dyrektywa Rady 2011/16/UE była kilkakrotnie zmieniana w drodze takich inicjatyw, jak:

- dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r.⁹ (DAC2) w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych pomiędzy państwami członkowskimi na podstawie wspólnego standardu OECD do wymiany informacji, który przewiduje automatyczną wymianę informacji dotyczących rachunków finansowych posiadanych przez nierezydentów;
- dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r.¹⁰ (DAC3) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym;
- dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r.¹¹ (DAC4) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi w odniesieniu do sprawozdawczości według krajów;
- dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r.¹² (DAC5) w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy;

⁹ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

¹⁰ Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8).

- dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r.¹³ (DAC6) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

W kilku przypadkach, w których dane osobowe stają się istotne, istniejące przepisy dyrektywy współgrają z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych¹⁴ (RODO), a jednocześnie zawierają przepisy szczegółowe i zabezpieczenia dotyczące ochrony danych. W proponowanych zmianach zabezpieczenia te będą w dalszym ciągu uwzględniane i respektowane. Wszelkie ewentualne negatywne skutki dla danych osobowych zostaną zminimalizowane za pomocą środków informatycznych i proceduralnych. Wymiana danych będzie odbywać się poprzez zabezpieczony system elektroniczny, który szyfruje i deszyfruje dane, a w każdej administracji podatkowej dostęp do tych informacji powinni mieć tylko upoważnieni urzędnicy. Jako współadministratorzy danych będą oni musieli zapewnić bezpieczne i określone przechowywanie danych.

Komisja działa w kilku obszarach polityki istotnych dla gospodarki cyfrowej, w tym w odniesieniu do operatorów platform cyfrowych objętych proponowaną inicjatywą. Proponowana inicjatywa nie ma wpływu na inne, realizowane równolegle projekty Komisji, ponieważ jej celem jest w szczególności uregulowanie pewnych kwestii związanych z podatkami. Inicjatywa pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich wymogów udzielania informacji, które można brać pod uwagę w przypadku dostawców usług cyfrowych w ramach pakietu aktu prawnego o usługach cyfrowych w kontekście zbliżającego się przeglądu obowiązującej dyrektywy o handlu elektronicznym¹⁵ lub w ramach inicjatywy mającej na celu poprawę warunków pracy osób pracujących za pośrednictwem platform cyfrowych.

Zakres proponowanych przepisów obejmuje usługi w zakresie finansowania społecznościowego, na które składa się zarówno finansowanie społecznościowe oparte na inwestycjach, jak i na pożyczkach. W związku z powyższym oraz w celu zapewnienia spójności z polityką Unii w dziedzinie regulacji rynków finansowych definicja usług i usługodawców w zakresie finansowania społecznościowego odnosi się do odpowiedniego prawodawstwa w tej dziedzinie.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi prawną podstawę inicjatyw ustawodawczych w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego. Chociaż nie ma

¹² Dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 1).

¹³ Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

¹⁵ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

w nim wyraźnego odniesienia do opodatkowania bezpośredniego, jest w nim mowa o uchwalaniu dyrektyw w celu zbliżenia przepisów krajowych, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Aby spełnić ten warunek, konieczne jest, aby proponowane prawodawstwo UE w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego naprawiło istniejące niespójności w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Biorąc ponadto pod uwagę, że informacje wymieniane zgodnie z dyrektywą mogą być również wykorzystywane w dziedzinie podatku VAT i innych podatków pośrednich, jako podstawę prawną podano również art. 113 TFUE.

Ponieważ proponowana inicjatywa zmienia dyrektywę, oznacza to nieodzownie, że podstawa prawna pozostaje taka sama. Proponowane przepisy, których celem jest poprawa istniejących ram dotyczących wymiany informacji i współpracy administracyjnej, nie odbiegają od przedmiotu dyrektywy. W szczególności przewidywane zmiany zapewnią jasną definicję przewidywalnego znaczenia oraz wyraźne ramy prawne dla przeprowadzania wspólnych kontroli. Spójne stosowanie tych przepisów można osiągnąć jedynie poprzez zbliżenie przepisów krajowych.

Oprócz istniejących ram wniosek wprowadza zasady dotyczące sprawozdawczości operatorów platform cyfrowych stanowiące odpowiedź na problemy wynikające z korzystania z platform cyfrowych w różnych rodzajach działalności. Cyfrowy charakter platform pozwala sprzedawcom towarów i usług wykorzystywać takie platformy cyfrowe do prowadzenia działalności, potencjalnie bez zgłaszania dochodów uzyskanych w państwie członkowskim rezydencji. W związku z tym państwa członkowskie odczuwają skutki niezgłoszonych dochodów i uszczuplenia dochodów podatkowych. Taka sytuacja prowadzi również do powstania warunków nieuczciwej konkurencji podatkowej wobec osób fizycznych lub przedsiębiorstw, które nie prowadzą działalności za pośrednictwem platform cyfrowych, co zakłóca funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Wynika z tego, że problem ten można rozwiązać jedynie dzięki jednolitemu podejściu zgodnie z art. 115 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewylącznych)**

Wniosek jest w pełni zgodny z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TFUE. Dotyczy on współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Obejmuje to pewne zmiany w przepisach mające na celu poprawę funkcjonowania istniejących przepisów, które dotyczą współpracy transgranicznej między administracjami podatkowymi z różnych państw członkowskich. Wniosek obejmuje również rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji na operatorów platform cyfrowych poprzez nałożenie na nich obowiązku składania sprawozdań dotyczących dochodów uzyskiwanych przez sprzedawców towarów i usług korzystających z odpowiednich platform.

Stosowanie obowiązujących przepisów dyrektywy wykazało znaczne rozbieżności między państwami członkowskimi. Podczas gdy niektóre państwa członkowskie są skłonne do pełnej współpracy i wymiany informacji, inne państwa członkowskie przyjmują restrykcyjne podejście lub nawet odrzucają wymianę informacji. Niektóre przepisy okazały się ponadto niewystarczające, aby sprostać potrzebom administracji podatkowych w zakresie współpracy z innymi państwami członkowskimi na przestrzeni czasu.

Poza tym większe korzystanie z platform cyfrowych w celu świadczenia usług i sprzedaży towarów doprowadziło do składania przez sprzedawców niespójnych deklaracji dochodów, co stwarza wysokie ryzyko uchylania się od opodatkowania. Chociaż kilka państw członkowskich nałożyło w swoim prawie krajowym obowiązek sprawozdawczy, doświadczenie pokazuje, że krajowe przepisy przeciwdziałające uchylaniu się od

opodatkowania nie mogą być w pełni skuteczne, zwłaszcza gdy działalność, której dotyczą, ma charakter transgraniczny.

Pewność i jasność prawa można zapewnić jedynie poprzez wyeliminowanie tych niedociągnięć za pomocą jednego zestawu przepisów, które miałyby zastosowanie do wszystkich państw członkowskich. Rynek wewnętrzny potrzebuje solidnego mechanizmu umożliwiającego wyeliminowanie tych luk w jednolity sposób i zlikwidowanie istniejących zakłóceń poprzez zapewnienie, aby organy podatkowe otrzymywały terminowo odpowiednie informacje. Zharmonizowane ramy sprawozdawczości w całej UE wydają się niezbędne w szczególności w świetle przeważającego wymiaru transgranicznego usług świadczonych przez operatorów platform. Mając na uwadze, że celem obowiązku sprawozdawczego dotyczącego dochodu wypracowanego za pośrednictwem platform cyfrowych jest przede wszystkim informowanie organów podatkowych o działaniach wykraczających poza jedną jurysdykcję, konieczne jest wprowadzenie takiej inicjatywy poprzez działanie na poziomie Unii, tak aby można było zapewnić jednolite podejście do stwierdzonego problemu.

W związku z tym UE ma większe możliwości rozwiązania zidentyfikowanych problemów oraz zapewnienia skuteczności i kompleksowości systemu wymiany informacji i współpracy administracyjnej niż poszczególne państwa członkowskie. Po pierwsze, zapewni konsekwentne stosowanie zasad w całej UE. Po drugie, wszystkie przedmiotowe platformy cyfrowe będą podlegały tym samym wymogom sprawozdawczym. Po trzecie, sprawozdawczości będzie towarzyszyć wymiana informacji, co umożliwi administracjom podatkowym uzyskanie wyczerpującego zbioru informacji na temat dochodu wypracowanego za pośrednictwem platformy cyfrowej.

- **Proporcjonalność**

Wniosek dotyczy udoskonalenia obowiązujących przepisów dyrektywy i rozszerza zakres wymiany automatycznej na niektóre konkretne informacje przekazywane przez operatorów platform cyfrowych. Usprawnienia te nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, jakim jest wymiana informacji i – w szerszym ujęciu – współpraca administracyjna. Zważywszy na to, że stwierdzone zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego zwykle wykraczają poza granice jednego państwa członkowskiego, zastosowanie wspólnych przepisów UE stanowi niezbędne minimum wymagane do skutecznego rozwiązania tego problemu.

Proponowane przepisy przyczyniają się zatem do bardziej przejrzystego, spójnego i skutecznego stosowania dyrektywy, prowadząc do lepszych sposobów osiągnięcia jej celów. Przewidywany obowiązek sprawozdawczy operatorów platform cyfrowych w zakresie dochodów uzyskiwanych przez ich użytkowników, tj. sprzedawców, stanowi również praktyczne rozwiązanie problemu uchylania się od opodatkowania poprzez wykorzystanie mechanizmów wymiany informacji, które wypróbowano już wcześniej w przypadku DAC2 i DAC4. Zgodnie z tym można zatem twierdzić, że proponowana inicjatywa stanowi proporcjonalną odpowiedź na niespójności stwierdzone w dyrektywie i ma również na celu rozwiązanie problemu uchylania się od opodatkowania.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek ma podwójną podstawę prawną: art. 113 i 115 TFUE, które wyraźnie stanowią, że prawodawstwo w tej dziedzinie może być wprowadzone jedynie w formie dyrektywy. W związku z tym niedopuszczalne jest zastosowanie innego rodzaju aktu prawnego UE w celu przyjęcia wiążących przepisów w zakresie opodatkowania. Dyrektywa, której dotyczy

wniosek, jest ponadto szóstą dyrektywą zmieniającą dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej; wcześniejszymi aktami zmieniającymi były dyrektywy Rady 2014/107/UE, (UE) 2015/2376, (UE) 2016/881, (UE) 2016/2258 i (UE) 2018/822

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny obowiązującego prawodawstwa**

W 2019 r. Komisja oceniła¹⁶ skuteczność, efektywność, znaczenie, spójność i europejską wartość dodaną obowiązujących przepisów dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków bezpośrednich. W ocenie stwierdzono, że współpraca przynosi istotne korzyści, jednak nadal istnieje pole do poprawy. Wykazano, że w dalszym ciągu występują różnice w sposobie wykorzystywania przez państwa członkowskie dostępnych narzędzi współpracy administracyjnej. Wymieniane informacje mogłyby być wykorzystywane bardziej efektywnie, a korzyści płynące ze współpracy mogłyby być analizowane w sposób bardziej kompleksowy. Na podstawie tej oceny w niniejszym wniosku ustawodawczym przedstawiono zestaw konkretnych działań mających poprawić funkcjonowanie współpracy administracyjnej.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W dniu 10 lutego 2020 r. Komisja zainicjowała konsultacje publiczne w celu zebrania informacji zwrotnych na temat działań UE dotyczących wzmocnienia ram wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania. Przedstawiono wiele możliwych opcji, a zainteresowane strony wyraziły swoje opinie i przekazały w sumie 37 odpowiedzi. Komisja przeprowadziła też ukierunkowane konsultacje, organizując w dniu 27 lutego 2020 r. spotkanie z różnymi przedstawicielami operatorów platform cyfrowych. Przedstawiciele operatorów platform cyfrowych byli zgodni co do korzyści wynikających z posiadania znormalizowanych unijnych ram prawnych w zakresie gromadzenia informacji z platform względem kilku rozbieżnych krajowych zasad sprawozdawczych. Przedstawiciele operatorów platform cyfrowych opowiedzieli się ponadto za rozwiązaniem podobnym do punktu kompleksowej obsługi stosowanego w przypadku VAT, który umożliwiałby przekazywanie informacji wyłącznie administracji podatkowej w państwie członkowskim, w którym platforma jest rezydentem.

Jeśli chodzi o wspólne kontrole, w wynikach konsultacji publicznych podkreślono potrzebę zwiększenia ich roli w ramach współpracy administracyjnej na szczeblu UE.

- **Konsultacje z państwami członkowskimi**

Komisja Europejska przeprowadziła ukierunkowane konsultacje za pomocą kwestionariusza skierowanego do państw członkowskich. W dniu 26 lutego 2020 r. DG TAXUD zorganizowała też spotkanie grupy roboczej IV, a państwa członkowskie miały możliwość przedyskutowania ewentualnego wniosku dotyczącego zmiany DAC. Spotkanie dotyczyło sprawozdawczości i wymiany informacji na temat dochodów uzyskiwanych za pośrednictwem platform cyfrowych.

Ogólnie rzecz biorąc, odnotowano szerokie poparcie dla ewentualnej inicjatywy UE na rzecz wymiany informacji na temat dochodów uzyskiwanych przez sprzedawców za pośrednictwem platform cyfrowych. Większość państw członkowskich opowiedziała się za szerokim

¹⁶ Dokument roboczy służb Komisji (n 2).

zakresem nowych ram prawnych, które oprócz dochodów z najmu nieruchomości i świadczenia usług osobistych obejmowałyby również sprzedaż towarów, wynajem dowolnego środka transportu i usługi w zakresie finansowania społecznościowego.

- **Wynik konsultacji**

Wydaje się, że zarówno w ramach konsultacji publicznych, jak i konsultacji ukierunkowanych uzyskano zbieżne wnioski w kwestii wyzwań, którym powinny sprostać nowe przepisy skierowane do operatorów platform cyfrowych: niskiego poziomu zgłaszania w gospodarce opartej na platformach cyfrowych i niedociągnięć; oraz potrzeby poprawy obecnych ram współpracy administracyjnej UE, np. w dziedzinie wspólnych kontroli.

- **Ocena skutków**

Komisja dokonała oceny skutków odpowiednich alternatywnych wariantów strategicznych, które otrzymały pozytywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 5 maja 2020 r. (SEC(2020) 271)¹⁷. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej zaleciła szereg ulepszeń, które uwzględniono w ostatecznym sprawozdaniu z oceny skutków (SWD(2020) 131)¹⁸. Poszczególne warianty oceniono pod kątem kryteriów skuteczności, efektywności i spójności w porównaniu ze scenariuszem odniesienia. Na najwyższym poziomie analizy należy dokonać wyboru między *status quo* lub scenariuszem odniesienia a scenariuszem, w którym Komisja działałaby w sposób nieregulacyjny albo regulacyjny. Działanie nieregulacyjne polegałoby na wydaniu zalecenia. Wariant regulacyjny obejmował inicjatywę ustawodawczą mającą na celu zmianę niektórych konkretnych elementów obowiązujących ram współpracy administracyjnej.

W celu zapewnienia spójności i skuteczności za preferowany wariant zmiany obowiązujących przepisów uznano zmianę legislacyjną.

Jeśli chodzi o operatorów platform cyfrowych, w ocenie skutków wskazano, że w celu realizacji określonej polityki najbardziej odpowiedni jest wariant regulacyjny na poziomie UE. *Status quo* lub scenariusz odniesienia okazał się najmniej skutecznym, efektywnym lub spójnym wariantem. W odróżnieniu od scenariusza odniesienia obowiązkowy wspólny standard UE zapewniłby wszystkim administracjom podatkowym UE dostęp do tego samego rodzaju danych. Innymi słowy, działanie regulacyjne UE zapewniłoby wszystkim organom podatkowym równe warunki, jeśli chodzi o dostęp do informacji gromadzonych w określonym celu podatkowym. Pozwala to również na automatyczną wymianę informacji na poziomie UE w oparciu o wspólne normy i specyfikacje. Po wdrożeniu jest to jedyny scenariusz, w którym organy podatkowe w państwie członkowskim zamieszkania sprzedawcy mogą sprawdzić, czy sprzedający rzetelnie zgłosił swoje dochody uzyskane za pośrednictwem platform cyfrowych, bez konieczności doraźnego, czasochłonnego składania wniosków i zapytań. Obowiązkowy unijny wspólny standard do wymiany informacji sprawiłby ponadto, że operatorzy platform cyfrowych nie mieliby do czynienia z rozdrobnionymi rozwiązaniami krajowymi w zakresie obowiązków sprawozdawczych związanych z podatkami.

Skutki gospodarcze

Korzyści

¹⁷ (Dodać odniesienie do opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej).

¹⁸ (Dodać odniesienie do ostatecznej oceny skutków).

Obowiązek zgłaszania dochodów uzyskanych za pośrednictwem platform cyfrowych i wymiany takich informacji pomoże państwom członkowskim uzyskać pełny zestaw informacji w celu poboru należnych dochodów podatkowych. Wspólne zasady sprawozdawcze pomogą również stworzyć równe szanse dla sprzedawców, którzy korzystają z platform cyfrowych, i dla tych, którzy z nich nie korzystają, oraz dla operatorów platform cyfrowych, którzy obecnie mogą mieć bardzo różne obowiązki sprawozdawcze. Przejrzystość przychodów uzyskiwanych przez sprzedawców za pośrednictwem platform cyfrowych zwiększyłaby równość szans w odniesieniu do bardziej tradycyjnych przedsiębiorstw.

Posiadanie jednego obowiązkowego instrumentu unijnego mogłoby również mieć pozytywne skutki społeczne i przyczynić się do pozytywnego postrzegania sprawiedliwości podatkowej oraz sprawiedliwego podziału obciążenia między podatników. Zakłada się, że im szerszy jest zakres przepisów, tym lepiej postrzegana jest sprawiedliwość podatkowa, biorąc pod uwagę, że we wszystkich rodzajach działalności występują problemy związane z niskim poziomem zgłaszania. To samo rozumowanie dotyczy korzyści wynikających ze sprawiedliwego podziału obciążenia: im szerszy jest zakres interwencji, tym państwa członkowskie mogą lepiej zapewnić skuteczne pobieranie należnych podatków. Korzyści fiskalne wynikające z działań UE są znacznie większe, gdy obowiązek sprawozdawczy ma szeroki zakres, tzn. dotyczy wszystkich usług i sprzedaży towarów. Ograniczenie zakresu wyłącznie do unijnych platform cyfrowych mogłoby znacznie zmniejszyć dochody podatkowe w przypadku każdego z wariantów.

Koszty

Niezależnie od zakresu, szacuje się, że koszty jednorazowe wynikające z wprowadzenia automatycznej sprawozdawczości w całej UE wyniosą setki milionów euro dla operatorów platform cyfrowych i administracji podatkowych ogółem, a koszty stałe wyniosą dziesiątki milionów euro. Koszty jednorazowe i stałe wynikają głównie z rozwoju i eksploatacji systemów informatycznych. Administracje podatkowe poniosą również koszty egzekucyjne. W celu utrzymania efektywności kosztowej zachęca się państwa członkowskie do umożliwienia sprawozdawczości cyfrowej i zapewnienia w możliwie największym zakresie interoperacyjności systemów i interoperacyjności na poziomie danych między platformami cyfrowymi a administracjami podatkowymi.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek ma na celu zmniejszenie obciążeń regulacyjnych dla operatorów platform cyfrowych, podatników i administracji podatkowych. Preferowana strategia stanowi proporcjonalną odpowiedź na stwierdzony problem, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu Traktatów, jakim jest lepsze, niezakłócone funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Wspólne przepisy będą ograniczać się do stworzenia minimalnych wspólnych ram, które są konieczne do zgłaszania dochodów uzyskiwanych za pośrednictwem platformy cyfrowej. Na przykład: (i) przepisy te zapewniają brak podwójnej sprawozdawczości (tj. jeden punkt rejestracji i sprawozdawczości); (ii) wymiana automatyczna jest ograniczona do odpowiednich państw członkowskich; oraz (iii) nakładanie kar za nieprzestrzeganie przepisów pozostanie pod suwerenną kontrolą państw członkowskich. Harmonizacja nie wykracza poza ponadto zapewnienie informowania właściwych organów o uzyskanych dochodach. O należnych podatkach decydują już państwa członkowskie.

- **Prawa podstawowe**

Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności zbiór elementów danych, które mają być przekazywane administracjom podatkowym, jest określony w taki sposób, aby przechwytywać jedynie minimalne dane niezbędne do wykrycia niezgodnego niskiego poziomu zgłaszania lub niedoraportowania zgodnie z obowiązkami w zakresie RODO.

4. WPLYW NA BUDŻET

Zob. ocena skutków finansowych regulacji.

5. SZCZEGÓŁOWE OBJAŚNIENIA POSZCZEGÓLNYCH PRZEPISÓW WNIOSKU

W poprawce proponuje się zmiany w istniejących przepisach dotyczących wymiany informacji i współpracy administracyjnej, a także rozszerzenie zakresu na automatyczną wymianę informacji w odniesieniu do informacji zgłaszanych przez operatorów platform cyfrowych. Przepisy dotyczące sprawozdawczości operatorów platform cyfrowych są inspirowane pracami wykonanymi w OECD.

(i) Wymiana informacji na wniosek

- **Przewidywalne znaczenie**

Art. 5a określa definicję normy dotyczącej przewidywalnego znaczenia, która ma zastosowanie w przypadku wniosku o udzielenie informacji. Definicja ta określa elementy normy i wymogi proceduralne, których musi przestrzegać organ wnioskujący. Wniosek o udzielenie informacji może dotyczyć jednego lub większej liczby podatników, o ile zostali oni indywidualnie zidentyfikowani.

Jak określono w art. 8a ust. 10, norma dotycząca przewidywalnego znaczenia nie powinna mieć zastosowania w przypadku, gdy wniosek o udzielenie informacji jest wysyłany w następstwie wymienionej interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych zgodnie z dyrektywą Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r.

Art. 17 ust. 1 zostaje zmieniony w celu wyjaśnienia znaczenia wyczerpującego charakteru zwykłych źródeł informacji. Przed złożeniem wniosku o udzielenie informacji organ wnioskujący jest zobowiązany wyczerpać wszystkie zwykłe źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, oraz wykorzystać wszystkie dostępne środki. Jeżeli jednak czyniąc to, organ wnioskujący napotka na nieproporcjonalne trudności, które zagrażą osiągnięciu jego celów, obowiązek ten nie ma zastosowania. W przypadku gdy organ wnioskujący nie wywiązał się z tego obowiązku, organ współpracujący może odmówić udzielenia informacji.

Zmiana w art. 20 ust. 2 zapewni odpowiednie dostosowanie formularzy wymiany informacji na wnioski.

- **Wnioski grupowe**

Art. 5b dotyczy wniosków grupowych w kontekście wniosku o udzielenie informacji. Wnioski grupowe dotyczą grupy podatników, których nie można zidentyfikować

indywidualnie, lecz których opisuje się za pomocą wspólnego zestawu cech. Ze względu na charakter wniosku wymagane informacje różnią się, jeżeli wniosek dotyczy indywidualnego podatnika. W związku z tym nie ma zastosowania norma dotycząca przewidywalnego znaczenia, określona w art. 5a. Zamiast tego organ wnioskujący musi przedstawić organowi współpracującemu zestaw informacji zawierający (i) wyczerpujący opis cech charakterystycznych grupy; oraz (ii) wyjaśnienie mających zastosowanie przepisów oraz faktów i okoliczności, które doprowadziły do złożenia wniosku.

(ii) Automatyczna wymiana informacji

• Kategorie dochodów

W art. 8 ust. 1 określono kategorie dochodów podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie między państwami członkowskimi. Opłaty licencyjne dodaje się do kategorii dochodów, które podlegają wymianie informacji. W związku z wprowadzoną zmianą państwa członkowskie będą zobowiązane do wymiany wszystkich dostępnych informacji, ale co najmniej dwóch dotyczących okresów rozliczeniowych do 2024 r. i co najmniej czterech kategorii dochodów z innymi państwami członkowskimi w odniesieniu do okresów rozliczeniowych od 2024 r., zgodnie z art. 8 ust. 3.

• Zasady sprawozdawczości dla operatorów platform będą podlegać obowiązkowej automatycznej wymianie informacji

W art. 8ac ustanawia się zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji, które operatorzy platform będą przekazywać właściwemu organowi. Szczegółowe zasady określono w załączniku V. W pierwszej kolejności przepisy przewidują nałożenie na raportujących operatorów platform obowiązku zbierania i weryfikacji informacji zgodnie z procedurami należytej staranności. W drugim etapie raportujący operatorzy platform mają obowiązek zgłaszania informacji na temat raportowanych sprzedawców, którzy wykorzystują ich platformę, na której działają, do sprzedaży swoich towarów, świadczenia usług lub inwestowania i udzielania pożyczek w kontekście finansowania społecznościowego. Trzeci krok polega na przekazaniu zgłoszonych informacji właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym raportowany sprzedawca ma miejsce zamieszkania, lub właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym znajduje się dana nieruchomość.

Zakres

Załącznik V sekcja I zawiera definicje, które określają zakres zasad sprawozdawczości.

- Na kim spoczywa ciężar sprawozdawczości?

Zasady zawierają definicje „platformy”, „operatora platformy” oraz „raportującego operatora platformy”.

Pojęcie platformy nie obejmuje oprogramowania umożliwiającego wyłącznie (i) przetwarzanie płatności, (ii) wystawianie ofert lub reklamowanie stosownej czynności przez użytkowników, lub (iii) przekierowywanie lub przenoszenie użytkowników na platformę.

Raportujący operator platformy to dowolny operator platformy, który jest rezydentem podatkowym w państwie członkowskim lub jest zarejestrowany na mocy przepisów państwa członkowskiego albo posiada swoje miejsce zarządu lub stały zakład w państwie członkowskim (zwany powszechnie „platformą UE”).

Zakres stosowania zasad obejmuje również operatorów platform, którzy nie spełniają żadnego z tych warunków, ale ułatwiają prowadzenie stosowanej czynności raportowanym

sprzedawcom, którzy są rezydentami do celów niniejszej dyrektywy w państwie członkowskim lub w odniesieniu do najmu nieruchomości znajdujące się w państwie członkowskim (powszechnie zwanych „platformami zagranicznymi”). Aby prowadzić działalność w Unii, takie platformy muszą zarejestrować się w państwie członkowskim (tj. dokonać jednorazowej rejestracji) zgodnie z art. 8ac ust. 4. W załączniku V sekcja IV pkt F określono szczegóły dotyczące rejestracji. W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania zasad, których dotyczy wnioski, a dokładniej rejestracji i identyfikacji raportujących operatorów platform, w art. 8ac ust. 4 akapit trzeci powierza się Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia standardowego formularza. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

Operatorzy platform zidentyfikowani do celów VAT na terytorium Unii nie mogą rejestrować się w państwie członkowskim innym niż państwo identyfikacji VAT.

– Które działania podlegają raportowaniu?

Stosowna czynność obejmuje wynajem nieruchomości, świadczenie usług osobistych, sprzedaż towarów, wynajem dowolnego środka transportu oraz inwestycje i udzielanie pożyczek w ramach finansowania społecznościowego.

Stosowna czynność nie obejmuje działalności prowadzonej przez sprzedawcę działającego w roli pracownika raportującego operatora platformy.

Usługa osobista oznacza usługę obejmującą pracę wykonywaną na czas lub w trybie zadaniowym przez co najmniej jedną osobę fizyczną działającą albo niezależnie, albo w imieniu podmiotu. Usługa ta jest wykonywana na żądanie użytkownika online albo fizycznie offline po ułatwieniu jej za pośrednictwem platformy.

– Czyje działania podlegają raportowaniu?

Sprzedawca oznacza użytkownika platformy, który jest zarejestrowany na platformie i prowadzi dowolną ze stosownych czynności. Podmiotu rządowego nie uznaje się za sprzedawcę.

Aktywny sprzedawca to każdy sprzedawca, który wykonywał stosowną czynność w okresie sprawozdawczym.

Raportowany sprzedawca to każdy aktywny sprzedawca, który w okresie sprawozdawczym (i) posiadał swój główny adres w państwie członkowskim lub (ii) posiadał numer NIP lub numer identyfikacyjny VAT wydany w państwie członkowskim lub (iii) w przypadku sprzedawcy będącego podmiotem – miał stały zakład w państwie członkowskim. Raportowanego sprzedawcę, który spełnia którykolwiek z wymienionych warunków, uznaje się za rezydenta w państwie członkowskim dla celów niniejszej dyrektywy.

Ponadto, każdy aktywny sprzedawca, który w okresie sprawozdawczym wynajął nieruchomość znajdującą się w państwie członkowskim, jest również raportowanym sprzedawcą.

Raportowaniu podlega jedynie działalność wykonywana przez raportowanego sprzedawcę.

Procedury należytej staranności

Raportujący operatorzy platform przeprowadzają procedury należytej staranności określone w sekcji II załącznika w celu identyfikacji raportowanych sprzedawców.

W sekcji II pkt B określono konkretne informacje, które raportujący operator platformy musi zebrać na temat raportowanego sprzedawcy. Raportujący operator platformy musi zweryfikować zebrane informacje, korzystając ze wszystkich informacji i dokumentów dostępnych mu w jego dokumentacji, a także z wszelkich interfejsów elektronicznych udostępnianych nieodpłatnie przez państwo członkowskie lub Unię, w celu sprawdzenia ważności numeru NIP lub numeru identyfikacyjnego VAT. Ewentualnie raportujący operator platformy może bezpośrednio potwierdzić tożsamość i miejsce zamieszkania sprzedawcy za pomocą usługi identyfikacji elektronicznej udostępnionej przez państwo członkowskie lub Unię.

Raportujący operator platformy uznaje sprzedawcę za rezydenta w państwie członkowskim, w którym znajduje się główny adres sprzedawcy. Jeżeli nie jest to państwo członkowskie głównego adresu sprzedawcy, raportujący operator platformy uznaje sprzedawcę za rezydenta również w państwie członkowskim, w którym wydano numer NIP lub numer identyfikacyjny VAT, lub w państwie członkowskim, w którym sprzedawca ma stały zakład. W przypadku gdy raportujący operator platformy korzysta z usługi identyfikacji elektronicznej udostępnionej przez państwo członkowskie lub Unię, uznaje się, że sprzedawca jest rezydentem w każdym państwie członkowskim potwierdzonym przez taką usługę identyfikacji elektronicznej.

Raportujący operator platformy gromadzi wymagane informacje, weryfikuje je i udostępnia do dnia 31 grudnia okresu sprawozdawczego.

Raportujący operator platformy może polegać na procedurach należytej staranności przeprowadzonych w odniesieniu do poprzednich okresów sprawozdawczych, pod warunkiem że: (i) wymagane informacje zostały zebrane lub zweryfikowane w ciągu ostatnich 36 miesięcy oraz (ii) nie ma powodu, aby sądzić, że zebrane informacje stały się niewiarygodne lub nieprawidłowe.

Raportujący operator platformy może wyznaczyć innego operatora platformy lub osobę trzecią, która przejmie na siebie obowiązki w zakresie procedur należytej staranności.

Przekazywanie informacji właściwemu organowi

Zebrane i zweryfikowane informacje muszą zostać przekazane w terminie jednego miesiąca od zakończenia okresu sprawozdawczego, w którym sprzedawcę identyfikuje się jako raportowanego sprzedawcę. Raportowanie będzie się odbywało tylko w jednym państwie członkowskim (tj. w ramach jednego zgłoszenia). Raportujący operator platformy będący „platformą UE” składa sprawozdanie w państwie członkowskim, w którym spełnia jeden z warunków wymienionych w sekcji I część A pkt 3 lit. a). W przypadku gdy spełnia on którykolwiek z tych warunków w więcej niż jednym państwie członkowskim, raportujący operator platformy wybiera jedno państwo członkowskie, w którym ma złożyć sprawozdanie. Raportujący operator platformy będący „platformą zagraniczną” składa sprawozdanie w państwie członkowskim, w którym dokonał rejestracji zgodnie z art. 8ac ust. 4.

Informacje o opłacie i innych kwotach należy zgłaszać za dany kwartał okresu sprawozdawczego, w którym wynagrodzenie zostało wpłacone lub uznane. Definicja wynagrodzenia nie obejmuje opłat, prowizji ani podatków potrącanych lub pobieranych przez raportującą platformę.

Zgodnie ze zmienionym art. 25 ust. 3 raportujący operatorzy platform mają obowiązek poinformować każdą zainteresowaną osobę o tym, że informacje jej dotyczące zostaną zebrane i przekazane organom zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz mają obowiązek dostarczyć wszelkie informacje, które administratorzy danych są zobowiązani dostarczyć na mocy RODO. Operatorzy platform mają obowiązek dostarczyć każdej osobie fizycznej wszystkie informacje, a w szczególności zanim informacje zostaną zgłoszone. Pozostaje to bez uszczerbku dla praw osoby, której dane dotyczą, na mocy RODO.

Automatyczna wymiana informacji przekazywanych przez operatorów platform

Informacje przekazywane przez operatorów platform muszą zostać przekazane przez właściwe organy państw członkowskich, w których miało miejsce raportowanie, państwom członkowskim, w których raportowany sprzedawca jest rezydentem w rozumieniu załącznika V sekcja I część B pkt 3 lub w których znajduje się nieruchomość. W art. 8ac ust. 2 określono, jakie informacje są przekazywane tym państwom członkowskim.

Wymiana informacji nastąpi w ciągu dwóch miesięcy od zakończenia okresu sprawozdawczego.

Dzięki takiej terminowej wymianie organy podatkowe otrzymają pełen zestaw informacji, który umożliwi im przygotowanie wcześniej wypełnionych rocznych ocen podatkowych.

Automatyczna wymiana informacji będzie odbywać się elektronicznie za pośrednictwem wspólnej sieci łączności UE (CCN) z wykorzystaniem XML Schema opracowanego przez Komisję.

Skuteczne wdrożenie i zamknięcie rachunków sprzedawców

Jeżeli raportowany sprzedawca nie przekaze wymaganych informacji po dwóch upomnieniach, raportujący operator platformy musi zamknąć rachunek takiego sprzedawcy i uniemożliwić mu ponowną rejestrację na platformie przez okres sześciu miesięcy lub wstrzymać wypłatę wynagrodzenia na rzecz sprzedawcy (sekcja IV część A).

Skuteczne sankcje za brak zgodności na poziomie krajowym

Art. 25a dotyczący sankcji zostaje zmieniony w celu uwzględnienia informacji przekazywanych przez operatorów platform zgodnie z art. 8ac. Ma to na celu zapewnienie, aby państwa członkowskie przewidziały możliwość stosowania sankcji w przypadkach nieprzestrzegania zobowiązań ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

(iii) Współpraca administracyjna

- **Obecność urzędników jednego państwa członkowskiego podczas postępowania w innym państwie członkowskim**

W ramach zmiany art. 11 ust. 1 wprowadza się obowiązek udzielenia przez współpracujący właściwy organ odpowiedzi na wniosek dotyczący obecności urzędnika innego państwa członkowskiego podczas postępowania. Właściwy organ ma 30 dni na potwierdzenie swojej zgody lub uzasadnienie odmowy wobec organu wnioskującego.

Na mocy art. 11 ust. 2, z późniejszymi zmianami, można przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację bez ograniczeń wynikających z prawa krajowego współpracującego państwa członkowskiego. Wprowadzono również możliwość udziału w postępowaniach administracyjnych z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji, aby uwzględnić nowe sposoby komunikacji.

- **Kontrole jednoczesne**

Art. 12 ust. 3 zmieniono w celu ustanowienia terminu 30 dni, w którym organy współpracujące muszą odpowiedzieć na wniosek o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej.

- **Wspólne kontrole**

Do dyrektywy dodaje się sekcję IIa w celu ustanowienia wyraźnych i jasnych ram prawnych dla prowadzenia wspólnych kontroli przez co najmniej dwa państwa członkowskie.

Art. 12a ust. 1 zawiera definicję wspólnej kontroli: postępowanie administracyjne prowadzone wspólnie przez właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich. Właściwe organy państw członkowskich przystępują, we wcześniej uzgodniony i skoordynowany sposób, do zbadania sprawy dotyczącej co najmniej jednej osoby będącej przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania.

Wniosek o przeprowadzenie wspólnej kontroli

- Przez właściwy organ państwa członkowskiego

Art. 12a ust. 2 dotyczy sytuacji, w której właściwy organ państwa członkowskiego zwraca się do właściwego organu innego państwa członkowskiego w celu wspólnego przeprowadzenia kontroli. Organ współpracujący udziela odpowiedzi na wniosek w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wniosek może zostać odrzucony z uzasadnionych przyczyn. Art. 12a ust. 3 zawiera niewyczerpujący wykaz przyczyn odrzucenia wniosku.

- Przez daną osobę

Art. 12a ust. 4 dotyczy sytuacji, w której dana osoba zwraca się do właściwego organu co najmniej dwóch państw członkowskich w celu wspólnego przeprowadzenia kontroli. Organ współpracujący musi udzielić odpowiedzi na wniosek w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wniosek może zostać odrzucony, a osoba występująca z wnioskiem musi zostać powiadomiona o przyczynach odrzucenia wniosku.

Znaczenie terminu „osoba” wyjaśniono w art. 3 dyrektywy 2011/16/UE.

Postępowanie

W art. 12a ust. 5 wyjaśniono, że w kontekście wspólnej kontroli nie należy odmawiać wymiany informacji związanych z tajemnicami handlowymi, przemysłowymi lub zawodowymi lub z procesem produkcyjnym ani informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym. Tak wymieniane informacje powinny jednak pozostać poufne wśród zaangażowanych właściwych organów i nie należy ich ujawniać osobom trzecim.

Art. 12a ust. 6 stanowi, że wspólna kontrola jest prowadzona zgodnie z ustaleniami proceduralnymi mającymi zastosowanie w państwie członkowskim, w którym prowadzone są czynności związane z kontrolą. Dowody zgromadzone podczas wspólnej kontroli powinny być wzajemnie uznawane przez wszystkie właściwe organy uczestniczących państw członkowskich.

Art. 12a ust. 10 dotyczy ustaleń językowych w zakresie wspólnych kontroli oraz szczegółów, które muszą zostać uzgodnione przez zainteresowane państwa członkowskie.

Sprawozdanie końcowe

Zgodnie z art. 12a ust. 7 właściwe organy uczestniczących państw członkowskich mają obowiązek uzgadniać fakty i okoliczności sprawy, a właściwe organy państw członkowskich muszą dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie sposobu interpretacji sytuacji podatkowej osoby lub osób objętych kontrolą. Wnioski ze wspólnej kontroli muszą zostać przedstawione w sprawozdaniu końcowym. Sprawozdanie końcowe ze wspólnej kontroli powinno mieć taką samą wartość prawną jak odpowiednie instrumenty krajowe, które wydawane są w wyniku kontroli w uczestniczących państwach członkowskich.

Zgodnie z art. 12a ust. 9 osobę lub osoby objęte kontrolą należy poinformować o wyniku wspólnej kontroli i przekazać jej lub im sprawozdanie końcowe w terminie 30 dni od wydania sprawozdania końcowego.

Odpowiednia korekta

Art. 12a ust. 8 nakłada na państwa członkowskie obowiązek, zgodnie z którym przy transpozycji dyrektywy państwa członkowskie muszą zapewnić ramy prawne, które umożliwią im dokonanie odpowiednich korekt.

(iv) Pozostałe przepisy

- **Wykorzystanie wymienianych informacji**

Art. 16 ust. 1 zostaje zmieniony w celu wyjaśnienia, że informacje wymieniane na mocy niniejszej dyrektywy można wykorzystać do celów stosowania, ustalania wysokości i egzekwowania VAT i innych podatków pośrednich.

- **Obowiązkowe informowanie o wynikach oceny**

Art. 23 ust. 2 zostaje zmieniony w celu nałożenia na państwa członkowskie obowiązku badania i oceny, w ramach ich jurysdykcji, skuteczności współpracy administracyjnej prowadzonej zgodnie z dyrektywą oraz corocznego przekazywania Komisji wyników tej oceny.

- **Zawieszenie wymian**

Na mocy art. 25 ust. 5 państwa członkowskie mogą ograniczyć ryzyko naruszenia danych w kontekście wymiany informacji. W przypadku naruszenia ochrony danych osobowych właściwe organy państw członkowskich, jako współadministratorzy danych, mogą podjąć decyzję o zwróceniu się do Komisji o zawieszenie wymiany informacji z państwem członkowskim (państwami członkowskimi), w którym (których) doszło do naruszenia.

Komisja przywraca proces wymiany informacji po tym, jak właściwe organy zwrócą się do Komisji o ponowne umożliwienie wymiany informacji na mocy niniejszej dyrektywy z państwem członkowskim, w którym doszło do naruszenia.

Takie zawieszenie stanowi uzupełnienie środków wymaganych na mocy RODO w celu zaradzenia naruszeniu ochrony danych.

Wniosek

DYREKTYWA RADY**zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uwzględnienia nowych inicjatyw Unii w dziedzinie przejrzystości podatkowej dyrektywa Rady 2011/16/UE³ była w ciągu ostatnich lat wielokrotnie zmieniana. W wyniku tych zmian wprowadzono głównie obowiązki sprawozdawcze oraz przekazywanie informacji innym państwom członkowskim w zakresie rachunków finansowych, interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych, sprawozdań według krajów i podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych. W taki sposób zmiany te spowodowały rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji. Organy podatkowe mają teraz do swojej dyspozycji szerszy zestaw narzędzi współpracy, aby móc wykrywać różne formy oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania oraz im przeciwdziałać.
- (2) W ubiegłych latach Komisja monitorowała stosowanie dyrektywy 2011/16/UE, a w 2019 r. zakończyła jej ocenę⁴. Mimo że wprowadzono znaczące usprawnienia w dziedzinie automatycznej wymiany informacji, wciąż konieczna jest poprawa istniejących przepisów, które odnoszą się do wszystkich form wymiany informacji i współpracy administracyjnej.
- (3) Zgodnie z art. 5 dyrektywy 2011/16/UE na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący ma obowiązek przekazać mu wszelkie informacje znajdujące się w jego posiadaniu lub uzyskane przez niego w wyniku postępowania

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁴ Komisja Europejska, dokument roboczy służb Komisji, Ocena dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, SWD(2019) 328 final.

administracyjnego, które to informacje wydają się istotne do celów stosowania i egzekwowania przepisów krajowych państw członkowskich dotyczących podatków objętych zakresem stosowania wspomnianej dyrektywy. Aby zapewnić skuteczność wymiany informacji oraz zapobiec nieuzasadnionemu odrzucaniu wniosków, a także aby zapewnić jasność i pewność prawa zarówno dla administracji podatkowej, jak i dla podatników, należy jasno określić normę dotyczącą przewidywalnego znaczenia. W tym kontekście należy także wyjaśnić, że norma dotycząca przewidywalnego znaczenia nie powinna mieć zastosowania do wniosków o udzielenie dodatkowych informacji przedłożonych po wymianie informacji zgodnie z art. 8a dyrektywy 2011/16/UE dotyczącym interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych.

- (4) Z praktycznego doświadczenia administracji podatkowych wynika, że niekiedy istnieje potrzeba odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji dotyczące grup podatników, których nie można zidentyfikować indywidualnie, lecz których można opisać wyłącznie na podstawie wspólnego zestawu cech. Biorąc pod uwagę powyższe, konieczne jest zapewnienie administracjom podatkowym możliwości składania wniosków grupowych o udzielenie informacji.
- (5) Istotne jest, aby między państwami członkowskimi zachodziła wymiana informacji dotyczących dochodów pochodzących z własności intelektualnej, gdyż ze względu na bardzo mobilne aktywa bazowe dochody te są podatne na rozwiązania w zakresie przenoszenia zysków. W związku z tym opłaty licencyjne należy uwzględnić w kategoriach dochodów podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie informacji, aby usprawnić walkę z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania.
- (6) W ostatnich latach obserwuje się szybką transformację cyfrową gospodarki. Powoduje to coraz wyższą liczbę złożonych sytuacji związanych z uchylaniem się od opodatkowania. Transgraniczny wymiar usług oferowanych dzięki wykorzystywaniu operatorów platform cyfrowych przyczynił się do powstania złożonego środowiska, w którym egzekwowanie przepisów prawa podatkowego i zapewnienie ich przestrzegania może stanowić wyzwanie. Poziom przestrzegania przepisów prawa podatkowego jest niższy niż optymalny, a wartość niezgłoszonych dochodów – znaczna. Administracje podatkowe państw członkowskich nie mają wystarczających informacji, aby prawidłowo ocenić i kontrolować uzyskiwane w ich kraju dochody brutto z działalności komercyjnej wykonywanej za pośrednictwem platform cyfrowych. Jest to szczególnie problematyczne, jeżeli dochody lub podstawa opodatkowania przechodzą przez platformy ustanowione w innej jurysdykcji.
- (7) Administracje podatkowe często żądają informacji od operatorów platform cyfrowych. Powoduje to znaczące koszty administracyjne oraz koszty przestrzegania przepisów dla operatorów platform. Jednocześnie niektóre państwa członkowskie nałożyły jednostronny obowiązek sprawozdawczy, co powoduje dodatkowe obciążenie administracyjne dla operatorów platform, gdyż muszą oni spełnić wiele krajowych norm w zakresie sprawozdawczości. Istotne jest zatem, aby na całym rynku wewnętrznym miał zastosowanie standardowy obowiązek sprawozdawczy.
- (8) Biorąc pod uwagę, że większość dochodów lub podstaw opodatkowania sprzedawców na platformach cyfrowych przepływa przez granice, zgłaszanie informacji dotyczących stosownej czynności przyniosłoby dodatkowe pozytywne rezultaty, gdyby informacje te były przekazywane także państwom członkowskim, które kwalifikują się do opodatkowania uzyskanych dochodów. Automatyczna wymiana

informacji między organami podatkowymi ma kluczowe znaczenie zwłaszcza dla zapewnienia tym organom niezbędnych informacji umożliwiających im dokonanie w odpowiedni sposób oceny należnych podatków dochodowych i podatku VAT.

- (9) Aby zapewnić odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego, projekt zasad sprawozdawczych powinien być skuteczny, ale jednocześnie prosty. Biorąc pod uwagę trudności w wykrywaniu zdarzeń podatkowych zachodzących podczas wykonywania działalności komercyjnej, która jest ułatwana przez platformy cyfrowe, a także przy uwzględnieniu dodatkowego obciążenia administracyjnego, z którym w takim przypadku muszą mierzyć się administracje podatkowe, konieczne jest nałożenie na operatorów platform obowiązku sprawozdawczego. Operatorzy platform mają większe możliwości w zakresie gromadzenia niezbędnych informacji na temat wszystkich sprzedawców działających na danej platformie oraz z niej korzystających.
- (10) Biorąc pod uwagę szerokie wykorzystanie platform cyfrowych w wykonywaniu działalności komercyjnej zarówno przez osoby fizyczne, jak i przez podmioty, niezwykle istotne jest zapewnienie, aby informacje podlegały zgłoszeniu niezależnie od charakteru prawnego sprzedawcy. Niemniej należy zapewnić wyjątek dla podmiotów rządowych, których nie powinien dotyczyć obowiązek sprawozdawczy.
- (11) Zgłaszanie dochodów uzyskanych dzięki takiej działalności powinno dostarczyć administracjom podatkowym pełen zestaw informacji niezbędnych, aby w prawidłowy sposób ocenić należny podatek dochodowy.
- (12) W celu uproszczenia przestrzegania przepisów i obniżenia jego kosztów rozsądne będzie wymaganie od operatorów platform zgłaszania dochodów uzyskanych przez sprzedawców za pośrednictwem platformy w jednym państwie członkowskim.
- (13) Biorąc pod uwagę cyfrowy charakter oraz elastyczność platform cyfrowych, obowiązek sprawozdawczy należy rozszerzyć na tych operatorów platform, którzy prowadzą działalność komercyjną w Unii, ale nie są ani rezydentami do celów podatkowych, ani nie są zarejestrowani w państwie członkowskim, ani nie mają w państwie członkowskim swojego miejsca zarządu, ani nie posiadają w państwie członkowskim stałego zakładu. Zapewniłoby to równe warunki działania platform oraz zapobiegłoby nieuczciwej konkurencji. Aby to ułatwić, platformy zagraniczne powinny mieć obowiązek rejestracji i składania sprawozdań w jednym państwie członkowskim w celu działania na rynku wewnętrznym.
- (14) Uwzględniając postępy w dziedzinie gospodarki cyfrowej, sprawozdawczość dotycząca działalności komercyjnej powinna obejmować wynajem nieruchomości, świadczenie usług osobistych, sprzedaż towarów, wynajem dowolnego środka transportu oraz inwestycje i udzielanie pożyczek w kontekście finansowania społecznościowego. Zakres sprawozdawczości nie powinien obejmować działalności prowadzonej przez sprzedawcę działającego w roli pracownika operatora platformy.
- (15) Osiągnięcie celu w postaci zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania oraz unikaniu opodatkowania można zapewnić, wymagając od operatorów platform cyfrowych zgłaszania dochodów uzyskanych za pośrednictwem platform na wczesnym etapie, zanim krajowe organy podatkowe przeprowadzą swoje roczne oceny podatkowe. Aby ułatwić pracę organów podatkowych państw członkowskich, wymiana zgłaszanych informacji powinna mieć miejsce w ciągu jednego miesiąca od złożenia sprawozdania. Aby ułatwić automatyczną wymianę informacji i wydajniej wykorzystywać zasoby, wymiana powinna odbywać się elektronicznie poprzez istniejącą wspólną sieć łączności (CCN) stworzoną przez Unię.

- (16) Na podstawie przeprowadzonej przez Komisję oceny dyrektywy 2011/16/UE wykazano, że istnieje potrzeba spójnego monitorowania skuteczności stosowania dyrektywy i krajowych przepisów transponujących umożliwiających jej stosowanie. Aby Komisja mogła kontynuować prawidłowe monitorowanie i ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji na mocy dyrektywy 2011/16/UE, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania Komisji co roku danych statystycznych dotyczących takiej wymiany.
- (17) Konieczne jest wzmocnienie mechanizmów w ramach dyrektywy 2011/16/UE dotyczących obecności urzędników administracji podatkowej jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego i prowadzenia kontroli jednoczesnych przez co najmniej dwa państwa członkowskie, aby zapewnić skuteczne stosowanie tych mechanizmów. W związku z tym odpowiedzi na wnioski o obecność urzędników innego państwa członkowskiego oraz o kontrole jednoczesne należy udzielać w określonym terminie. W przypadku gdy zagraniczni urzędnicy są obecni na terytorium innego państwa członkowskiego podczas postępowania administracyjnego lub uczestniczą w nim za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji, powinni oni móc bezpośrednio przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację.
- (18) Państwo członkowskie, które zamierza prowadzić kontrolę jednoczesną, musi zawiadomić o swoim zamiarze pozostałe zainteresowane państwa członkowskie. Mimo że właściwy organ każdego zainteresowanego państwa członkowskiego jest zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na wniosek, istotne jest, aby zapewnić, by odpowiedzi udzielano w rozsądnym terminie. W związku z tym właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich powinien odpowiedzieć na wniosek w ciągu 30 dni od jego otrzymania.
- (19) Wielostronne kontrole prowadzone przy wsparciu programu Fiscalis 2020 ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013⁵ ujawniły korzyść wynikającą ze skoordynowanych kontroli co najmniej jednego podatnika, który jest przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania co najmniej dwóch administracji podatkowych w Unii. Ponieważ nie ma wyraźnej podstawy prawnej do prowadzenia wspólnych kontroli, takie wspólne działania są obecnie prowadzone w oparciu o połączone przepisy dyrektywy 2011/16/UE dotyczące obecności zagranicznych urzędników na terytorium innych państw członkowskich oraz w oparciu o kontrole jednoczesne. W wielu przypadkach praktyka ta okazała się jednak nieskuteczna oraz brakuje jej jasności i pewności prawa.
- (20) Państwa członkowskie powinny przyjąć jasne i skuteczne ramy prawne, aby umożliwić swoim organom podatkowym prowadzenie wspólnych kontroli osób prowadzących działalność transgraniczną. Wspólne kontrole to postępowania administracyjne prowadzone wspólnie przez właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich mające na celu zbadanie sprawy dotyczącej co najmniej jednej osoby będącej przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania dla tych państw członkowskich. Wspólne kontrole mogą odgrywać ważną rolę, jeżeli chodzi o wkład w lepsze funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Wspólne kontrole powinny

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347/2013 z 20.12.2013).

być skonstruowane w taki sposób, by zapewniać podatnikom pewność prawa przez jasne przepisy proceduralne, w tym w celu ograniczenia ryzyka podwójnego opodatkowania.

- (21) Aby zapewnić skuteczność tego procesu, odpowiedzi na wnioski o wspólną kontrolę należy udzielać w określonym terminie. Odpowiedzi odmowne powinny być odpowiednio uzasadnione. Ustaleniami proceduralnymi mającymi zastosowanie do wspólnych kontroli powinny być ustalenia państwa członkowskiego, w którym odbywa się dana kontrola. Natomiast dowody zgromadzone podczas wspólnej kontroli powinny być wzajemnie uznawane przez uczestniczące państwa członkowskie. Tak samo istotne jest, aby właściwe organy uzgadniały fakty i okoliczności sprawy i dążyły do osiągnięcia porozumienia w sprawie sposobu interpretacji sytuacji podatkowej osoby lub osób objętej lub objętych kontrolą. Aby zapewnić wdrażanie wyników wspólnej kontroli w uczestniczących państwach członkowskich, sprawozdanie końcowe powinno mieć taką samą wartość prawną jak odpowiednie instrumenty krajowe, które wydawane są w wyniku kontroli w uczestniczącym państwie członkowskim. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zapewnić ramy prawne w celu dokonania odpowiedniej korekty.
- (22) Uznając, że wspólne kontrole opierają się na wzajemnych zaufaniu między właściwymi organami uczestniczących państw członkowskich, w kontekście wspólnej kontroli nie należy odmawiać wymiany informacji związanych z tajemnicami handlowymi, przemysłowymi lub zawodowymi lub z procesem produkcyjnym ani informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym. Takie wymienione informacje powinny jednak pozostać poufne i nie należy ich ujawniać osobom trzecim.
- (23) Ważne jest także, aby zapewnić skuteczną wymianę informacji na wniosek oraz współpracę między właściwymi organami. W związku z tym właściwe organy, które otrzymują informacje zgodnie z art. 5 lub 9 dyrektywy 2011/16/UE, powinny być zobowiązane do przekazywania informacji zwrotnych właściwemu organowi, który przekazał takie informacje, w odniesieniu do wszystkich wymian na wniosek w ciągu 30 dni po poznaniu wyniku wykorzystania żądanych informacji.
- (24) Istotne jest, aby co do zasady informacje przekazywane na mocy dyrektywy 2011/16/UE wykorzystywano do celów oceny, stosowania i egzekwowania podatków objętych merytorycznym zakresem wspomnianej dyrektywy. W związku z tym oraz uwzględniając znaczenie, jakie ma podatek VAT dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, należy wyjaśnić, że informacje przekazane między państwami członkowskimi można wykorzystać także do celów oceny, stosowania i egzekwowania podatku VAT i innych podatków pośrednich.
- (25) Niezbędna jest skuteczna ochrona danych osobowych wymienianych między państwami członkowskimi na mocy dyrektywy 2011/16/UE. W przypadku naruszenia ochrony danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁶ w co najmniej jednym państwie członkowskim państwa członkowskie, jako współadministratorzy danych, powinny zdecydować, czy naruszenie to wymaga zawieszenia wymiany informacji z państwami członkowskimi, w których miało miejsce naruszenie, a także czy do zawieszenia takiej wymiany

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

należy wezwać Komisję jako podmiot przetwarzający. Zawieszenie powinno trwać do czasu, gdy państwa członkowskie wezwą Komisję do umożliwienia im ponownej wymiany informacji z państwem członkowskim, w którym doszło do naruszenia, zgodnie z dyrektywą 2011/16/UE.

- (26) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 2011/16/UE, zwłaszcza w zakresie automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia standardowego formularza zawierającego ograniczoną liczbę elementów, w tym ustalenia językowe. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁷.
 - (27) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁸ zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
 - (28) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy musi być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679 oraz z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.
 - (29) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - (30) Państwa członkowskie nie mogą w wystarczający sposób osiągnąć celu niniejszej dyrektywy, a mianowicie skutecznej współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w warunkach zgodnych z właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego. Osiągnięcie celu niniejszej dyrektywy, jakim jest poprawa współpracy między administracjami podatkowymi, wymaga jednolitych zasad, które będą skuteczne w sytuacjach transgranicznych, a w związku z tym cel ten można lepiej osiągnąć na szczeblu unijnym. Unia może zatem przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
 - (31) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 9 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) do celów art. 8 ust. 1 oraz art. 8a, 8aa, 8ab i 8ac – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu;”;
 - b) akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE.

„c) do celów przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1 i 3a oraz art. 8a, 8aa i 8ac – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji przewidzianych w lit. a) i b) niniejszego punktu.”;

c) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 wszelkie terminy ujęte w cudzysłowie mają znaczenie określone w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I. W kontekście art. 8aa i załącznika III wszelkie terminy ujęte w cudzysłowie mają znaczenie określone w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku III. W kontekście art. 8ac i załącznika V wszelkie terminy ujęte w cudzysłowie mają znaczenie określone w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku V.”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5 a

Przewidywalne znaczenie

1. Na potrzeby wniosku, o którym mowa w art. 5, żądane informacje uznaje się za przewidywalnie istotne, jeżeli w momencie, w którym składany jest wniosek, organ wnioskujący uważa, że zgodnie z jego prawem krajowym istnieje rozsądna możliwość, że żądane informacje są istotne dla spraw podatkowych jednego lub kilku podatników, niezależnie od tego, czy identyfikuje się ich po imieniu i nazwisku/nazwie, czy w inny sposób, oraz że są uzasadnione do celów dochodzenia.
2. W celu wykazania przewidywalnego znaczenia żądanych informacji wnioskujący właściwy organ przekazuje organowi współpracującemu informacje uzupełniające, w szczególności na temat celu podatkowego, dla którego złożono wniosek o udzielenie informacji, oraz na temat powodów, które wskazują, że organ współpracujący posiada żądane informacje lub że informacje te są w posiadaniu lub pod kontrolą osoby w jurysdykcji organu współpracującego.

Artykuł 5b

Wnioski grupowe

Wniosek, o którym mowa w art. 5, może dotyczyć grupy podatników, których nie można zidentyfikować indywidualnie, z imienia i nazwiska/nazwy lub w inny sposób, ale można ich opisać wyłącznie na podstawie wspólnego zestawu cech.

W takich przypadkach wnioskujący właściwy organ przekazuje organowi współpracującemu następujące informacje:

- a) wyczerpujący opis wspólnych cech grupy; oraz
 - b) wyjaśnienie mających zastosowanie przepisów, a także wyjaśnienie faktów, na podstawie których istnieje powód, aby wierzyć, że podatnicy danej grupy nie przestrzegali mających zastosowanie przepisów, w tym faktów i okoliczności związanych z zaangażowaniem osoby trzeciej, która aktywnie przyczyniła się do potencjalnego nieprzestrzegania przepisów przez podatników danej grupy.”;
- 3) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w art. 5, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący jest zdania, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach swojej decyzji.”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje w drodze wymiany automatycznej właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich wszelkie informacje, którymi dysponuje w odniesieniu do osób zamieszkałych w tym innym państwie członkowskim, dotyczące następujących szczególnych kategorii dochodu i kapitału, zgodnie z ich interpretacją na mocy krajowych przepisów państwa członkowskiego przekazującego informacje:

- a) dochody z zatrudnienia;
- b) wynagrodzenia dyrektorów;
- c) ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi unijnymi aktami prawnymi dotyczącymi wymiany informacji i innych podobnych środków;
- d) świadczenia emerytalne i rentowe;
- e) własność nieruchomości i dochody z tego tytułu;
- f) opłaty licencyjne.

Jeżeli chodzi o okresy rozliczeniowe rozpoczynające się dnia 1 stycznia 2023 r. lub później, przekazywanie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, musi obejmować numer identyfikacji podatkowej (NIP) w państwie członkowskim rezydencji.

Każdego roku państwa członkowskie informują Komisję o co najmniej dwóch kategoriach dochodów i kapitału, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do których przekazują one informacje dotyczące rezydentów innego państwa członkowskiego.

2. Przed dniem 1 stycznia 2023 r. państwa członkowskie informują Komisję o co najmniej czterech kategoriach wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do których właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje w drodze wymiany automatycznej właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich informacje dotyczące rezydentów tego innego państwa członkowskiego. Informacje te dotyczą okresów rozliczeniowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2024 r. lub później.”;

b) w ust. 3 uchyla się akapit drugi;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przekazywanie informacji zgodnie z ust. 1 i 3a ma miejsce raz w roku, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, do którego dane informacje się odnoszą.”;

- 5) w art. 8a wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 1 – bezzwłocznie po wydaniu, zmianie lub odnowieniu interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych i najpóźniej w terminie trzech miesięcy od zakończenia półrocza kalendarzowego, w którym interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione;”;
 - b) ust. 6 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) streszczenie interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji, oraz wszelkie inne informacje, które mogłyby pomóc właściwemu organowi w ocenie potencjalnego ryzyka podatkowego, nie prowadząc do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym;”;
 - c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Niezależnie od odniesienia do przewidywalnego znaczenia w art. 1 ust. 1 oraz od warunków przewidywalnego znaczenia określonych w art. 5a państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 5 i z uwzględnieniem art. 21 ust. 4, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego.”;
- 6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8ac

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji przekazywanych przez 'operatorów platform'

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobowiązania 'raportujących operatorów platform' do spełniania wymogów należytej staranności i wymogów sprawozdawczych określonych w załączniku V sekcje II i III. Każde państwo członkowskie zapewnia również skuteczne wdrożenie i przestrzeganie tych zasad zgodnie z załącznikiem V sekcja IV.
2. Zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami należytej staranności i wymogami sprawozdawczymi, o których mowa w załączniku V sekcje II i III, właściwy organ każdego państwa członkowskiego w drodze wymiany automatycznej i w terminie określonym w ust. 3 przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'raportowany sprzedawca' w rozumieniu załącznika V sekcja I część B pkt 3 akapit drugi lub w którym zlokalizowana jest nieruchomość, następujące informacje odnoszące się do każdego 'raportowanego sprzedawcy' za 'okresy sprawozdawcze' począwszy od dnia 1 stycznia 2022 r.:

- a) nazwę, adres siedziby i numer NIP 'raportującego operatora platformy', a także nazwę 'platformy' lub nazwy 'platform', w odniesieniu do których 'raportujący operator platformy' składa sprawozdanie;
- b) imię i nazwisko 'sprzedawcy' będącego 'osobą fizyczną' oraz nazwę prawną 'sprzedawcy' będącego 'podmiotem';
- c) 'główny adres';
- d) każdy numer NIP – lub w przypadku braku numeru NIP jego funkcjonujący równoważnik – wydany 'sprzedawcy' z uwzględnieniem każdego państwa członkowskiego, w którym wydano numer NIP;
- e) numer w rejestrze gospodarczym 'sprzedawcy' będącego 'podmiotem';
- f) numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej (VAT) 'sprzedawcy', jeżeli jest dostępny;
- g) daty urodzenia 'sprzedawców', którzy są 'osobami fizycznymi';
- h) 'identyfikator rachunku finansowego', na który wpłacane jest 'wynagrodzenie' lub na poczet którego jest ono uznawane, jeśli jest on dostępny dla 'raportującego operatora platformy' i jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'sprzedawca', nie powiadomił właściwych organów wszystkich innych państw członkowskich o tym, że nie zamierza korzystać w tym celu z 'identyfikatora rachunku finansowego';
- i) jeżeli imię i nazwisko/nazwa są inne niż imię i nazwisko/nazwa 'raportowanego sprzedawcy' – imię i nazwisko/nazwę posiadacza rachunku finansowego oraz numer tego rachunku, na który wpłacane jest 'wynagrodzenie' lub na poczet którego jest ono uznawane, w zakresie dostępnym dla 'raportującego operatora platformy', a także wszelkie inne informacje finansowe umożliwiające identyfikację dostępne dla 'raportującego operatora platformy' w odniesieniu do tego posiadacza rachunku;
- j) każde państwo członkowskie, którego rezydentem jest 'raportowany sprzedawca' w rozumieniu załącznika V sekcja I część B pkt 3 akapit drugi;
- k) pełne 'wynagrodzenie' wpłacone lub uznane w każdym kwartale 'okresu sprawozdawczego';
- l) wszelkie składki, prowizje lub podatki zatrzymane lub pobrane przez 'raportującą platformę' w każdym kwartale 'okresu sprawozdawczego'.

Jeżeli 'raportowany sprzedawca' świadczy usługi w zakresie wynajmu nieruchomości, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym 'raportowany sprzedawca' jest rezydentem do celów podatkowych, należy przekazać poniższe dodatkowe informacje:

- a) adres każdej 'grupy obiektów najmu' określony na podstawie procedur opisanych w załączniku V sekcja II część E oraz odpowiedni numer rejestracyjny gruntu, jeżeli istnieje;

- b) w stosownych przypadkach liczbę dni, przez które 'grupa obiektów najmu' była wynajmowana w 'okresie sprawozdawczym', oraz rodzaj każdej 'oferty nieruchomości'.
3. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 2 odbywa się przy użyciu standardowego formularza, o którym mowa w art. 20 ust. 7, w terminie 2 miesięcy od zakończenia 'okresu sprawozdawczego', którego dotyczą obowiązki sprawozdawcze 'raportującego operatora platformy'.
4. W celu wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych zgodnie z ust. 1 każde państwo członkowskie określa niezbędne zasady, w ramach których nakłada na 'raportującego operatora platformy' w rozumieniu załącznika V sekcja I część A pkt 3 lit. b) obowiązek rejestracji w Unii. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji przydziela 'raportującemu operatorowi platformy' indywidualny numer identyfikacyjny.
- Państwa członkowskie określają zasady, zgodnie którymi 'raportujący operator platformy' może wybrać rejestrację u właściwych organów jednego państwa członkowskiego zgodnie z zasadami opisanymi w załączniku V sekcja IV część F.
- Komisja czyni – w drodze aktów wykonawczych – ustalenia praktyczne niezbędne do rejestracji i identyfikacji 'raportującego operatora platformy'. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;
- 7) w art. 8b wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące wolumenu automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 ust. 1 i 3a, art. 8aa i 8ac oraz informacje dotyczące administracyjnych oraz innych odnośnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich potencjalnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i stron trzecich.”;
- b) uchyla się ust. 2;
- 8) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W celu wymiany informacji, o których mowa w art. 1 ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego może wystąpić z wnioskiem do właściwego organu innego państwa członkowskiego, aby urzędnicy upoważnieni przez wnioskujące państwo członkowskie mogli zgodnie z ustaleniami proceduralnymi określonymi przez państwo członkowskie, do którego kierowany jest wniosek:
- a) przebywać w urzędach, w których wykonują swoje obowiązki organy administracyjne współpracującego państwa członkowskiego;
- b) być obecni podczas postępowań administracyjnych prowadzonych na terytorium współpracującego państwa członkowskiego;

- c) w stosownych przypadkach, uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez współpracujące państwo członkowskie za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji.

Właściwy organ odpowiada organowi wnioskującemu zgodnie z akapitem pierwszym w terminie 30 dni, potwierdzając swoją zgodę lub informując o swojej uzasadnionej odmowie.

Jeżeli informacje, których dotyczy wnioski, zawarte są w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie tych dokumentów.”;

- b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy urzędnicy organu wnioskującego są obecni podczas postępowania administracyjnego lub uczestniczą w nim za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji, mogą oni przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację.”;

- 9) art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich decyduje, czy chce wziąć udział w kontrolach jednoczesnych. W terminie 30 dni od otrzymania wniosku potwierdza on swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę organowi, który zaproponował kontrolę jednoczesną.”;

- 10) dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA IIA

Wspólne kontrole

Artykuł 12a

Wspólne kontrole

1. Na potrzeby niniejszej dyrektywy »wspólna kontrola« oznacza postępowanie administracyjne prowadzone wspólnie przez właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich, które we wcześniej uzgodniony i skoordynowany sposób postępują w celu zbadania sprawy dotyczącej co najmniej jednej osoby będącej przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania dla ich właściwych państw członkowskich.
2. W przypadku gdy właściwy organ jednego państwa członkowskiego wystąpi do właściwego organu innego państwa członkowskiego (lub innych państw członkowskich) z wnioskiem o przeprowadzenie wspólnej kontroli dotyczącej co najmniej jednej osoby będącej przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania dla wszystkich właściwych państw członkowskich, organy współpracujące udzielają odpowiedzi na wniosek w terminie 30 dni od dnia otrzymania tego wniosku.
3. Wniosek o przeprowadzenie wspólnej kontroli przez właściwy organ państwa członkowskiego można odrzucić z uzasadnionych powodów, w szczególności wtedy, gdy:

- a) wspólna kontrola, której dotyczy wniosek, obejmowałby przeprowadzenie postępowań lub przekazanie informacji sprzecznych z prawodawstwem współpracującego państwa członkowskiego;
 - b) organ wnioskujący ze względów prawnych nie może przekazać informacji podobnych do informacji, których w wyniku wspólnej kontroli oczekiwano od współpracującego państwa członkowskiego.
4. W przypadku gdy co najmniej jedna osoba występuje do właściwego organu co najmniej dwóch państw członkowskich z wnioskiem o przeprowadzenie wspólnej kontroli dotyczącej osoby lub osób, organy współpracujące udzielają odpowiedzi na wniosek w terminie 30 dni.
- Jeżeli organ współpracujący odrzuca wniosek, informuje osobę wnioskującą lub osoby wnioskujące o przyczynach odrzucenia wniosku.
5. Niezależnie od ograniczeń określonych w art. 17 ust. 4 nie można odmówić udzielenia informacji właściwemu organowi państwa członkowskiego w kontekście wspólnej kontroli prowadzonej na podstawie niniejszego artykułu, uzasadniając taką odmowę tym, że prowadziłyby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym. Odbywa się to bez uszczerbku dla spoczywającego na współpracującym właściwym organie obowiązku nieprzekazywania ani nieujawniania tych informacji w żaden inny sposób osobom trzecim.
6. Wspólne kontrole prowadzone są zgodnie z ustaleniami proceduralnymi mającymi zastosowanie w państwie członkowskim, w którym prowadzone są czynności związane z kontrolą. Dowody zebrane w kontekście wspólnej kontroli w jednym państwie członkowskim zgodnie z jego prawem są wzajemnie uznawane przez wszystkie pozostałe właściwe organy państw członkowskich, które uczestniczą we wspólnej kontroli.
7. W przypadku gdy właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich prowadzą wspólną kontrolę, uzgadniają fakty i okoliczności sprawy, a na podstawie wyników wspólnej kontroli dążą do osiągnięcia porozumienia w sprawie sytuacji podatkowej osoby lub osób objętej lub objętych kontrolą. Sprawozdanie końcowe obejmuje wnioski z kontroli i pod względem prawnym jest równoważne z odpowiednimi instrumentami krajowymi wydanymi po zakończeniu kontroli.
8. W celu wdrożenia sprawozdania końcowego państwa członkowskie umożliwiają zgodnie z prawem dokonanie odpowiedniego dostosowania.
9. Właściwe organy państw członkowskich, które przeprowadziły wspólną kontrolę, zawiadamiają osobę lub osoby objęte kontrolą o jej wynikach, w tym przekazują im sprawozdanie końcowe w terminie 30 dni od jego wydania.
10. Uczestniczące właściwe organy czynią ustalenia językowe dotyczące wspólnej kontroli.”;
- 11) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku gdy właściwy organ przekazuje informacje zgodnie z art. 5 lub 9, właściwy organ, który otrzymał informacje, przesyła mu informacje zwrotne, nie naruszając przepisów dotyczących tajemnicy skarbowej i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, najszybciej jak to

możliwe i nie później niż w ciągu 30 dni od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wnioszek.

W takich przypadkach Komisja czyni – w drodze aktów wykonawczych – ustalenia praktyczne dotyczące przekazania informacji zwrotnej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

12) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Informacje przekazane między państwami członkowskimi w jakiejkolwiek formie zgodnie z niniejszą dyrektywą są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy krajowego prawa państwa członkowskiego, które informacje te otrzymuje. Takie informacje mogą być wykorzystywane do celów oceny, stosowania i egzekwowania krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2, a także VAT i innych podatków pośrednich.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje i dokumenty otrzymane zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą być wykorzystywane do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1, o ile zezwoli na to właściwy organ państwa członkowskiego przekazującego informacje zgodnie z niniejszą dyrektywą i jedynie w zakresie, w jakim dopuszczają to przepisy państwa członkowskiego właściwego organu otrzymującego informacje.

Właściwy organ każdego państwa członkowskiego przekazuje właściwym organom pozostałych państw członkowskich wykaz celów, w jakich zgodnie z prawem krajowym można wykorzystać informacje i dokumenty – oprócz celów, o których mowa w ust. 1. Właściwy organ, który otrzymuje informacje, może bez pozwolenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, wykorzystać te informacje oraz dokumenty w dowolnym celu wskazanym przez informujące państwo członkowskie.”;

13) art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ współpracujący w jednym państwie członkowskim udziela organowi wnioskującemu w innym państwie członkowskim informacji, o których mowa w art. 5, pod warunkiem że organ wnioskujący wyczerpał zwykle źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wnioszek dotyczy, i wykorzystał wszelkie dostępne środki z wyjątkiem tych, które mogłyby w nieproporcjonalny sposób pogłębić trudności, bez zagrożenia osiągnięcia swojego celu.”;

14) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Standardowy formularz, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje przekazywane przez organ wnioskujący:

a) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia, a w przypadku wniosków grupowych, o których

mowa w art. 5b, również wyczerpujący opis wspólnych cech grupy;

b) cel podatkowy, dla którego potrzebna jest informacja.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Informacje w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenie ich odbioru zgodnie z, odpowiednio, art. 9 i 10, wnioski o doręczenie środków i decyzji administracyjnych zgodnie z art. 13, informacje zwrotne zgodnie z art. 14 oraz komunikaty zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 24 ust. 2 przesyła się przy użyciu standardowych formularzy przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

4. Automatycznej wymiany informacji zgodnie z art. 8 i 8ac dokonuje się przy użyciu standardowego formatu elektronicznego służącego ułatwieniu takiej wymiany automatycznej, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

15) w art. 21 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Komisja opracowuje i zapewnia techniczne i logistyczne wsparcie bezpiecznego centralnego interfejsu współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, na którym państwa członkowskie komunikują się przy użyciu standardowych formularzy zgodnie z art. 20 ust. 1 i 3. Do tego interfejsu dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. Na potrzeby gromadzenia statystyk Komisja ma dostęp do informacji o wymianach zapisanych na interfejsie, które można automatycznie pobrać. Dostęp Komisji pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązania państw członkowskich do przedstawiania statystyk dotyczących wymiany informacji zgodnie z art. 23 ust. 4.

Komisja czyni – w drodze aktów wykonawczych – konieczne ustalenia praktyczne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

16) art. 22 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W celu wykonania i egzekwowania przepisów prawa państw członkowskich przyjętych dla wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz w celu zapewnienia funkcjonowania współpracy administracyjnej, którą ta dyrektywa ustanawia, państwa członkowskie zapewniają przepisami prawa dostęp organów podatkowych do mechanizmów, procedur, dokumentów i informacji, o których mowa w art. 13, 30, 31, 32a i 40 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849*.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

17) art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Państwa członkowskie w ramach swoich jurysdykcji badają i oceniają skuteczność współpracy administracyjnej prowadzonej zgodnie z niniejszą dyrektywą, dotyczącej zwalczania uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, a także co roku informują Komisję o wynikach swojej oceny.”;

18) art. 23a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych i nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.

Niezależnie od zapisów akapitów pierwszego i drugiego Komisja może opublikować zanonimizowane roczne streszczenia danych statystycznych, które państwa członkowskie przekazały jej zgodnie z art. 23 ust. 4.”;

19) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. 'Raportujące instytucje finansowe', pośrednicy, 'raportujący operatorzy platform' oraz właściwe organy każdego państwa członkowskiego uznaje się za współadministratorów danych, natomiast Komisję uznaje się za podmiot przetwarzający dane w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679*.

3. Niezależnie od ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ lub, w zależności od sytuacji, każda 'raportująca instytucja finansowa', pośrednik lub 'raportujący operator platformy', które pozostają w jego jurysdykcji:

- a) informowały każdą zainteresowaną osobę fizyczną o tym, że dotyczące jej informacje zostaną zebrane i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- b) udzielały każdej osobie fizycznej wszelkich informacji, które dana osoba ma prawo uzyskać od administratora danych, w czasie wystarczającym do skorzystania z jej praw ochrony danych osobowych, w szczególności zanim informacje zostaną przekazane.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. b) każde państwo członkowskie określa zasady, za pomocą których nakłada na 'raportujących operatorów platform' obowiązek informowania 'raportowanych sprzedawców' o zgłoszonym 'wynagrodzeniu'.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy

95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia ochrony danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2016/679 właściwe organy miały możliwość wezwania Komisji, jako podmiotu przetwarzającego, do zawieszenia wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy – jako środka łagodzącego – z państwem członkowskim, w którym doszło do naruszenia.

Zawieszenie trwa do czasu, gdy właściwe organy wezwą Komisję do umożliwienia im ponownej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy z państwem członkowskim, w którym doszło do naruszenia.”;

20) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25a

Sankcje

Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą dotyczących art. 8aa, 8ab i 8ac oraz przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia stosowania tych sankcji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.”;

21) dodaje się nowy załącznik V w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2021 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2022 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.
Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania.

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁷

14

14.03

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁸

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

W programie prac Komisji na 2020 r. wśród priorytetów wymieniono zwalczanie uchylania się od opodatkowania. Dlatego też kluczowym obszarem działań jest dalsze wzmacnianie zwalczania uchylania się od opodatkowania oraz zwiększenie przejrzystości i skali wymiany informacji.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy

Celem proponowanego aktu prawnego jest udoskonalenie działania istniejących przepisów dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej. Proponowane usprawnienia dotyczą wszystkich form wymiany informacji i współpracy administracyjnej. Mają również na celu rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji w kontekście informacji zgłaszanych przez operatorów platform.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

ABB 3

²⁷ ABM: activity-based management – zarządzanie kosztami działań; ABB: activity based budgeting – budżet zadaniowy.

²⁸ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Usprawnienie istniejących przepisów powinno pozytywnie wpłynąć na skuteczne stosowanie dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej. Zajęcie się obecnymi niedociągnięciami w jednolity sposób zapewni pewność prawa i jego zrozumiałość.

Obowiązek sprawozdawczy dotyczący dochodu wypracowanego za pośrednictwem platform cyfrowych ma na celu przede wszystkim informowanie organów podatkowych o działaniach wykraczających poza pojedynczą jurysdykcję. Informacje przekazywane odpowiednim jurysdykcjom oraz wymieniane z nimi umożliwią właściwym organom ocenę należności podatkowych na podstawie prawidłowych i kompletnych informacji. Nałożenie obowiązku sprawozdawczego na platformy cyfrowe oznacza ponadto, że dochód sprzedawców będzie zgłaszany w sposób umożliwiający stworzenie równych szans dla sprzedawców, niezależnie od tego, czy działają za pośrednictwem platform cyfrowych. Co więcej, wszyscy operatorzy platform będą podlegali tym samym wymaganiom.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wniosek będzie podlegał wymaganiom dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej (którą zmienia) w odniesieniu do: (i) corocznego przekazywania przez państwa członkowskie danych statystycznych dotyczących wymiany informacji; oraz (ii) przedkładania sprawozdania przez Komisję na podstawie tych statystyk, w tym w zakresie skuteczności automatycznej wymiany informacji.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Dyrektywa 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej zostanie zmieniona, aby poprawić funkcjonowanie obecnych przepisów, gdy tylko zmiany staną się skuteczne, oraz aby nałożyć na operatorów platform cyfrowych wymogi w celu gromadzenia i przekazywania informacji na temat dochodu generowanego przez podatników za pośrednictwem platform cyfrowych.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Podejmowane na poziomie unijnym działania zapewni wartość dodaną względem indywidualnych inicjatyw państw członkowskich w tej dziedzinie. Po pierwsze, zapewni konsekwentne stosowanie zasad w całej UE. Po drugie, wszystkie platformy w jego zakresie będą podlegały tym samym wymogom sprawozdawczym. Po trzecie, sprawozdawczości będzie towarzyszyć wymiana informacji, co umożliwi administracjom podatkowym uzyskanie wyczerpującego zbioru informacji na temat dochodu wypracowanego za pośrednictwem platformy cyfrowej. W związku z tym działania skoordynowane na szczeblu UE potencjalnie wiążą się z zapewnieniem większej skuteczności i kompleksowości systemu wymiany informacji i współpracy administracyjnej niż poszczególne inicjatywy państw członkowskich.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Jeżeli chodzi o operatorów platform cyfrowych, 12 państw członkowskich posiada przepisy lub wytyczne administracyjne, na podstawie których operatorzy platform powinni przekazywać administracjom podatkowym informacje na temat sprzedawców prowadzących działalność na ich platformie. Kolejne cztery państwa członkowskie planują wprowadzić takie przepisy lub wytyczne administracyjne. Większość państw członkowskich przeprowadziło ponadto weryfikacje zgodności ukierunkowane na transakcje ułatwione dzięki platformom, takie jak kontrole, pisma lub kampanie informacyjne.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

W związku z tym, że wniosek ma na celu zmianę dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej, procedury, ustalenia i narzędzia informatyczne, które są opracowywane lub już dostępne w ramach tej dyrektywy, będą mogły być wykorzystywane na potrzeby niniejszego wniosku.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²⁹

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii

– ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Niniejszy wniosek opiera się na istniejących ramach i systemach automatycznej wymiany informacji, które to ramy i systemy zostały opracowane zgodnie z art. 21 dyrektywy 2011/16/UE w kontekście poprzedniej zmiany. Komisja, przy udziale państw członkowskich, opracuje ujednolicone formularze i formaty na potrzeby wymiany informacji poprzez ustanowienie środków wykonawczych. Jeśli chodzi o sieć CCN, która umożliwi wymianę informacji między państwami członkowskimi, Komisja odpowiada za budowę takiej sieci,

²⁹

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

a państwa członkowskie zobowiązują się stworzyć odpowiednią infrastrukturę krajową, która umożliwi wymianę informacji za pośrednictwem sieci CCN.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Państwa członkowskie zobowiązują się:

- przekazywać Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8, 8a, 8aa, 8ab i proponowanym art. 8ac, a także jej praktyczne wyniki;
- przekazywać wykaz danych statystycznych ustanowiony przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 (środki wykonawcze), do celów oceny niniejszej dyrektywy.

W art. 27 Komisja zobowiązała się do sporządzania sprawozdania na temat stosowania tej dyrektywy co pięć lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. Skutki niniejszego wniosku (zmieniającego dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej) zostaną uwzględnione w sprawozdaniu przedłożonym Parlamentowi Europejskiego i Radzie, które zostanie opublikowane do dnia 1 stycznia 2028 r.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Zidentyfikowano następujące potencjalne rodzaje ryzyka:

- Państwa członkowskie zobowiązują się przekazywać Komisji dane statystyczne, które będą służyły do oceny dyrektywy. Komisja zobowiązuje się co pięć lat przedstawiać sprawozdanie sporządzone na podstawie tych danych. W odniesieniu do automatycznej wymiany informacji państwa członkowskie zobowiązują się przekazywać Komisji roczną ocenę skuteczności tej wymiany. Potencjalne ryzyko z tym związane polega na tym, że jakość danych, które Komisja otrzymuje, jest poniżej oczekiwań.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Fiscalis będzie wspierać system kontroli wewnętrznej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r.³⁰, zapewniając środki na:

- działania wspólne (np. w formie grup projektowych);
- opracowanie specyfikacji technicznych, w tym XML Schema.

Główne elementy strategii kontroli są opisane poniżej.

Zamówienia

Procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym: każde zamówienie zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją a beneficjentami

³⁰

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347/2013 z 20.12.2013).

przewidziane są środki przeciwdziałające oszustwom (kontrole, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej przez DG TAXUD: wyniki końcowe są sprawdzane, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucane). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

Oprócz powyższych kontroli DG TAXUD sprawuje tradycyjną kontrolę finansową:

Weryfikacja zobowiązań *ex ante*

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa działu finansów oraz korespondenta ds. HR. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot objęte jest weryfikacją *ex ante*. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności *ex ante*

100 % płatności jest weryfikowanych *ex ante*. Co najmniej jedna płatność tygodniowo (we wszystkich kategoriach wydatków) jest ponadto losowo wybierana w celu dodatkowej weryfikacji *ex ante* wykonywanej przez szefa działu finansów i korespondenta ds. HR. Nie ma rezultatu docelowego, jeśli chodzi o zakres, ponieważ celem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarza się codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających (AOSD)

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące łagodzeniu negatywnych skutków.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Korzyść płynąca z powyższych środków strategii kontroli polega na zmniejszeniu potencjalnego ryzyka do wartości poniżej docelowego poziomu wynoszącego 2 % ogólnego budżetu i obejmuje

wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę. Łączne koszty związane z wdrożeniem powyższej strategii kontroli – dla wszystkich wydatków w ramach programu Fiscalis 2020 – są ograniczone do 1,6 % kwoty dokonanych płatności ogółem. Oczekuje się, że w przypadku niniejszej inicjatywy wskaźnik ten utrzyma się na tym samym poziomie. Strategia kontroli przyjęta w programie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów praktycznie do zera i jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady³¹ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96³² w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na podstawie tego rozporządzenia.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSEK/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	14.03.01	Zróżn./niezróżn. ³³	państw EFTA ³⁴	krajów kandydujących ³⁵	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1A – Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Doskonalenie właściwego funkcjonowania systemu opodatkowania	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

³¹ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1).

³² Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

³³ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

³⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³⁵ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnic h ram finansowyc h	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...][Dział..... ...]	Zróżn./niez różn.	państw EFTA	krajów kandydując ych	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[...][XX.YY.YY.YY]		TAK/N IE	TAK/N IE	TAK/N IE	TAK/NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	1A	Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
---	----	---

DYREKCJA GENERALNA: TAXUD			Rok N ³⁶	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5		OGÓŁEM
•Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej 14.03.01	Środki na zobowiązania	(1)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Środki płatności	(2)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁷										
Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej TAXUD	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Środki płatności	=2+2a +3	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

³⁶ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Środki na płatności	(5)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1A wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Środki na płatności	=5+6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Środki na płatności	=5+6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne ogółem”
---	----------	----------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: TAXUD							
• Zasoby ludzkie		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna TAXUD	Środki	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ³⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,473	0,473	0,130	0,115	0,115		1,306
	Środki na płatności	0,073	0,473	0,430	0,115	0,115	0,100	1,306

³⁸

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Rok N+4		OGÓŁEM	
	PRODUKT													
	Rodzaj ³⁹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴⁰ ...														
Specyfikacje				0,400		0,100								0,500
Tworzenie						0,280								0,280
Obsługa								0,050		0,050		0,050		0,150
Wsparcie						0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Szkolenia														
ITMS (infrastruktura, hosting, licencje itd.),						0,010		0,020		0,020		0,020		0,070
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa				0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2														

³⁹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁴⁰ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

- Produkt														
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa														
KOSZT OGÓŁEM				0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁴¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	------------	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Pozostałe wydatki administracyjne	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Suma częściowa DZIAŁU 5 wieloletnich ram finansowych	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Poza DZIAŁEM 5 ⁴² wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie						
Pozostałe wydatki administracyjne						
Suma częściowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych						

OGÓŁEM	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (w delegaturach)					
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)					
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁴³					
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)					
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)					
XX 01 04 yy ⁴⁴	- w centrali				
	- w delegaturach				
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Przygotowywanie posiedzeń oraz korespondencja z państwami członkowskimi; prace nad formularzami, formatami elektronicznymi i centralną bazą danych; Udzielanie zamówień zewnętrznym wykonawcom w zakresie prac nad systemem informatycznym.
Personel zewnętrzny	Nie dotyczy

⁴³ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁴ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

~~Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:~~

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

☐ wpływ na zasoby własne

☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁵						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[...]

⁴⁵

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.